

Księga Hioba

Rozdział 11

1. Wówczas zabrał głos Sofar z Naamy i rzekł: **2.** Czyż nie dostanie odprawy gaduła, a wymowny człowiek ma słuszość? **3.** Czy mężowie zamilkną, słysząc brednie, na to, że szydzisz, nie ma być nagany? **4.** Rzekłeś: Nauka moja czysta, niewinny jestem w Twych oczach. **5.** Lecz gdyby Bóg przemówił i usta do ciebie otworzył, **6.** ujawnił ci tajniki mądrości, bo trudne nad wyraz są do pojęcia, poznałbyś, że Bóg zapomniał część twojej winy. **7.** Czy dosięgniesz głębin Boga, dotrzesz do granic doskonałości Wszechmogącego? **8.** Wyższe nad niebo. Co zrobisz? Głębsze niż Szeol. Czy zbadasz? **9.** Powierzchnią dłuższe od ziemi i szersze nawet od morza. **10.** Kiedy przechodzi, nakłada więzy, woła na sąd, kto Go powstrzyma? **11.** Bo sam zna ludzi podstępnych, widzi zło, nie skupiając uwagi. **12.** Człowiek nierozumny nabywa rozumu, a źrebię onagra przeradza się w człowieka. **13.** A ty, jeśli skłonisz swe serce, i rękę do Niego uniesiesz, **14.** jeśli zło na twych rękach - odsuń je, nie dopuść w namiocie twym grzechu, **15.** wtedy czoło podniesiesz bez skazy, staniesz się mocny, nie będziesz się lękał. **16.** Cierpienie twe pójdzie w niepamięć, jak deszcz miniony je wspomnisz. **17.** Życie wszędzie jak blask południa, mrok się przemieni w poranek. **18.** Pełen nadziei, ufności, odpoczniesz bezpiecznie strzeżony. **19.** Nikt nie zakłóci spokoju, a wielu ci będzie schlebiało. **20.** Lecz oczy występnych osłabną, nie znajdą dla siebie schronienia, ufność ich - to wyzionąć ducha.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.

Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.